

Mevrouw de minister,

Dames en heren,

Vandaag slaan het Openbaar Ministerie in Den Haag, de politiekorpsen Haaglanden en Hollands Midden, Zorgverzekeraars Nederland en het Verbond van Verzekeraars de handen ineen. We maken een vuist tegen geweld en agressie die zich richt op alle mensen die een publieke taak uitoefenen. Ambulancepersoneel en politieagenten, brandweerlieden en parkeerwachten – zij allen moeten veilig hun functie kunnen uitoefenen. Anders komt de hulpverlening, het toezicht en de dienstverlening in gevaar. Dat is maatschappelijk onaanvaardbaar. Daarom zeggen we vandaag tegen mensen die geweld willen gebruiken tegen publieke dienstverleners: doe het niet, want we pikken het niet en je krijgt de rekening!

Geweld tegen publieke hulpverleners schaadt niet alleen de rechtstaat. Het kost ook geld. Die rekening leggen we nog te vaak niet neer bij de mensen die deze schade hebben veroorzaakt. We betalen het als samenleving zelf. Of de verzekeraar neemt zijn verlies. En dat terwijl de schade behoorlijk kan oplopen. Denk aan de directe medische zorg en de kosten van revalidatie. Maar ook de kosten doordat iemand tijdelijk thuis zit, de gevolgen van

blijvende invaliditeit of materiële schade. Dat gaat veranderen. Waar verzekeraars in beeld komen om deze rekeningen te betalen, zullen wij dat natuurlijk blijven doen. Maar we zullen daarna de dader wel aanspreken op de kosten die wij hebben gemaakt. Niet omdat wij die schade niet kunnen of willen betalen, maar omdat wij iedere vorm van geweld tegen publieke dienstverleners maatschappelijk onaanvaardbaar vinden. Wie zijn handen niet thuis kan houden en los gaat tegen publieke werkers, betaalt wat ons betreft daarvoor straks het volle pond.

Deze publiekprivate samenwerking staat niet op zichzelf. Met name sinds de invoering van de Wet Politiegegevens bestaat er veel meer ruimte om informatie te delen, bijvoorbeeld tussen de politie en de verzekeraars. Waar beide partijen vroeger soms naast elkaar werkten, of elkaar zelfs in de weg liepen, weten we elkaar steeds vaker en steeds beter te vinden als bondgenoten in het beschermen van maatschappelijke belangen. Zo hebben we inmiddels ervaring opgedaan in dit arrondissement Den Haag met het aanpakken van inbrekers. We hebben een samenwerkingsverband opgezet in Brabant rond de diefstal van vrachtwagenladingen. En in Limburg wisselen forensische rechercheurs van de politie informatie uit met brandexperts van de verzekeraars bij vermoedens van brandstichting.

Dit soort regionale convenanten op maat zijn een prima zaak. We gaan graag in gesprek met korpsleidingen, officieren van justitie en politieregio's om in te spelen op de eigen behoeften die ergens leven. Toch zouden we graag versnelling zien en deze vorm van

publiek-private samenwerking ook landelijk willen uitrollen. Ik hoef u niet uit te leggen dat die doelstelling in de weerbarstige praktijk van onze versnipperde polderland niet zo eenvoudig is. Bescherming van privacy is een groot goed. Toch wil iedereen die hierbij betrokken is hetzelfde, maar er gaat veel tijd overheen om dromen en idealen ook daadwerkelijk in daden om te zetten.

We zijn daarom zeer blij dat minister Ter Horst bij deze gelegenheid aantreedt. We hopen en vertrouwen erop dat haar aanwezigheid vandaag een signaal is dat deze regionale pilot landelijke en wat mij betreft ook bredere betekenis heeft. Want uiteindelijk is het onze ambitie om de veelkleurige proeftuintjes die nu her en der in het land tot bloei komen, aaneen te rijgen binnen een brede, landelijke context.

Ik dank u voor uw aandacht.